

De opdragsters (faufilage) werkten in getal van 24 vrouwen- de colleusen 3 vrouwen- 5 mannen, kleermakers, hulpsnijder, magazijnier, inpakker en vervoerder, waartussen mijn oudste zoon. De jongste deed zijn studies voor Luitenant ter lange omvaart. Vanaf de 2 de week kwam de fabriek stil op dreef. Ik had bij mijn aanwerving volmacht geëist om het loon te bepalen naargelang de kennis en vooruitgang in het werk en in het vak, alsmede het bepalen der arbeidsvoorwaarden en de verzorging voor wat betreft de gezondheidsvoorwaarden, dit in verstandhouding met de Centrale van Kleding, met wie het beheer niet wou onderhandelen. Men kende mij toe boven mijn loon van technische bestuurder, 1 fr. per afgewerkt stuk, voor de kleinere stukken 0,50 F, wat ik niet aangenomen heb, maar in de plaats stelde ik de loonopslag te mogen bepalen van het personeel volgens hun bekwaamheid. Zodoende werden deze wekelijks of maandelijks bevorderd met 5 of 10 ctm per uur naargelang de vooruitgang van de productie en hun opgedane vakkennis. Mijnheer Merminotte, buitenlandse handelsreiziger, kennis van mij, liet zich in de fabriek "The Ocean Raincoats", waarvan ik de leiding ~~van~~ had, bevoorraden voor het export in het buitenland, also leverden wij veel aan Zwitserland.

Intussen had ik een handelshuis opgericht te Leuven "Van de fabriek tot verbruiker", wat/ zeer democratisch opgevat was. Dit handelshuis werd door mijn dochter gehouden. De kopers, Invaliden, gesyndikeerde arbeiders en Kroostrijke gezinnen hadden bij vertoon van hun lidkaart 5% vermindering.

Militanten in de syndicale strijd vervolgd of ziekelijk konden steeds op een grotere vermindering tot 10% rekenen- Geen sociaal werk werd vergeten - Als beloning bleef de arbeidende klasse mij trouw voor hun aankoop en bijgevolg was het gedaan met de broodroof die op mij geen vat meer had van politieke tegenstrevers. Sommige zullen opwerpen, waarom als handelaar aan politiek doen. Mijn antwoord luidde daarop "Ieder vrij mens heeft dat recht, omdat de gezonde politiek de regeling is om het leven van alle mensen, zonder onderscheid ~~xxx~~, behoorlijk en steeds beter te maken tot algemeen welstand".

De tot op heden opgedane ervaringen zullen mij ten goede komen in het later leven, de ontgoochelingen zijn mij een zware les geweest die rijpheid brengen zal in mensenkennis, om niet meer te gemakkelijk vertrouwen te stellen en also de list en karakterbotsingen beter te omzeilen, en door rede de goede oplossing te bewerken. Einde oktober 1927, alvorens terug naar mijn geboortestreek te gaan wonen, overkwam mijn jongste zoon een ongeval met een auto die hem over het onderlijf(buik) reed, gelukkig voor het eetmaal, zoniet zouden de ingewanden zijn gesprongen. Na 3 weken hospitaal en de verzorging tehuis, is ook dit, nog enkel een treurige herinnering gebleven, zoals mijn kameraden van de Centrale der Kleding van Brussel in een brief van medegevoelen het gewenst hebben- brief hiebiggevoegd als bewijs.